

JAROSLAV HAŠEK

*Le boteca
del feretros*

traducite per Onofrio Notarstefano

Union Mundial pro Interlingua – www.interlingua.com

Jaroslav Hašek: Le boteca del feretros

Transcription e composition: Onofrio Notarstefano

Publicate: octobre 2011

© 2009-2011 Onofrio Notarstefano e Union Mundial pro Interlingua

Originalmente publicate in 2009 como Extra pro abonatos de Panorama in interlingua (ISSN 0903-2932).

Tote derechos reservate. Iste texto es facite disponibile pro uso non-commercial solmente. Tote formas de re-vendita o re-distribution electronic o imprimite es prohibite sin permission in scripto. Nulle parte de iste publication pote assi esser reproducite, copiate, conservate in un systema de cercar o transmittite in ulle forma o per ulle methodo: graphic, electronic, mechanic, photographic, registrate sur disco o cassetta, transferite a bases de datos o in altere maniera sin permission in scripto. Es permittite citar in recensioni con indication del fonte.

Bibliotheca electronic in interlingua

www.interlingua.com

Le Bibliotheca electronic in interlingua es un collection de eLibros, redigite e publicate per le Union Mundial pro Interlingua (UMI), www.interlingua.com

LE BOTECA DEL FERETROS

Le fortuna non adjutava absolutamente le senior Lindigr. Jam quando ille esseva portate al baptismo, un bove enervate quasi cornava absurdamente le femina qui le portava al ecclesia. Quando a ille esseva facite le prime pantalones longe, assi que totes poteva vider que ille esseva finalmente un homine, ille restava pendite a un clavo del ponte super le rivo, justo le prime die. Con un frequentia satis alte pois il sequeva altere disgratias e un longe serie de accidentes.

Assi, per exemplo, ille cadeva ab le mansarda super le oca plus belle de su matre e ille lo occideva.

A ille, in veritate, il eveniva nihil, e al contrario ille esseva satisfacite, ille diceva que il es agradabile cader super le ocas, lo que es como cader super le cosinos, ma il sembla que su matre esseva de un opinion diverse e que il esseva le prime vice que ille cognosceva le virga, que pois deveniva multo popular in su familia.

Necuno totevia debe pensar que le juvene Lindigr esseva malitiose. Le catastrophes veniva sin su sollicitation... Un disgratia iva via e un altere veniva.

In le schola ille se celava detra le porta pro colpar un camerada con un virga, ma al fin ille colpava sur le naso le maestro qui incautamente habeva aperite le porta.

Quando plus tarde, durante le annos in le qua-les cata homine normal se inamora, ille seligeva solo delicate figuras de juvenas, qui sempre le burlava.

Ille se inamorava de dece-duo feminas. De illas, novem sposava un altere post haber le jurate amor eterne. Re le altere tres: le prime fugiva con un altere, le secunde per capricio e per error le jectava le vitriolo, e un, illa esseva un seniora divorciate, lo que ille non sapeva, retornava a su marito.

Quando ille comenciava un cosa, illo finiva sempre mal. Per exemplo, ille comenciava le carriera de empleato del Stato e un vice dum ille retornava ab le officio il se discatenava un tempesta de vento. Pro non volar ille mitteva grande saxos in le tasca. Al ces-sar del vento le policia trovava le petras in le tascas de ille e le accusava, a su grande meravilia, de haber lan-ceate le saxos contra le dragones. Ille esseva condem-nate a duo menses de prision e perdeva le empleo. Ille appellava del sententia, ma le Corte de Appello aug-mentava le pena a cinque menses.

Pois ille aperiva un boteca de cosmeticos. Ille se installava in un parve citate ubi ex 900 habitantes 820 esseva obreros del vitrerias. Il esseva obvие que ille brave gente non comprava pulvere cosmetic e aquas emolliente pro le pelle e saponas de toilette, aqua de colonia e dentifricios e unguentos perfumate pro le crescentia del sino e del capillos. Ille vendeva tote

mercantias de su boteca a un precio parvissime a un speciero de un citate vicin, ubi il habeva un guarnition militar, ma ante que ille poteva livrar le merces vendite, in le boteca il habeva un incendio que ardeva toto completamente.

Ille partiva e iva ergo al citate pro tirar se un colpo de pistola. Ille se extendeva super le lecto in un hotel, actionava le pistola, le bolletta tangeva su capite, forava le subtil pariete, fracassava le tassa de the que un hospite bibeva in le camera vicin e rumpeva le monstras de liquores que esseva in un parve valise. Il nasceva complicationes, un mulcta e le indemnisation del damnos Le hotelier se comportava como si le infelice senior Lindigr le habeva demolite per colpos de pistola le hotel e le commisso viagiator faceva devenir bottiliettas rumpite barriles con hectolitros de liquor.

On non debe meraviliar si post tote iste suffrentia e disgratias le visage del senior Lindigr acquireva un expression de indicibile tristessa.

Un die ille legeva que un grande boteca de feretros vendeva su merces a precio reducite a causa del morte del proprietario. Le senior Lindigr subito decideva. Ille comprendeva que su infortuna, tote su disgratias le portava inexorablemente a commerciar in un branca multo triste.

Ille valutava rapidamente anque le grande advantages del commercio del feretros, que tracta un producto que trova sempre clientes. «Eh,» ille se diceva «io jam ha essite proxime al morte, perque non deberea io laborar con le feretros?» Ille comprava ergo le feretros e comenciava le recerca del loco ubi aperir su

boteca. Un cognoscente le diceva que a Dolní Opatrovice un boteca del genere mancava e que in ille citate le climate esseva multo dur.

Ille peteva le licentia e tres septimanas de post super un casa de Dolní Opatrovice il habeva iste insignia:

FRANTIŠEK LINDIGR
boteca specialisate
de feretros de omne typo
pro seniores,
senioras e infantes.

Le senior Lindigr habeva in le boteca tres centos feretros. Ille promenava inter illos e surrideva. Ille habeva le corde calide. Finalmente, un producto indispensable a totes.

Le vespere in le restaurante ille faceva cognoscentia con le personas del loco e ille perdeva su allegressa. Le discussion concerneva de facto le grippe e le senior Lindigr se lamentava perque ille sentiva un peso sur le pectore. «Ci vos sanara vos,» le diceva le inspector «iste es un region multo san.»

«Diabolo! Isto me displace» suspirava le senior Lindigr e se adumbrava.

Post dece-cinque dies, ille promenava a capite basse. Necun cliente. «Io es un grande idealista,» ille se diceva «ma forsan le Senior volera, e qualcuno morira.» Un mense de post ille promenava como un umbra, tentante inutilmente seducer qualche comprator con le scripto: «Anque per ratas».

Le passantes semblava a ille totes corpulente e forte como quercos. Ille passava integre dies suspirante in su boteca: «Mi Deo! Iste region es vermente salubre!».

Ille probava alora de un altere maniera. Al circulo Beseda un vespere ille comenciava ante un bira un conversation super le facto que le chinesis cura melio que totes le ultime cosas del homine. Illac illes se procura un belle feretro quando illes es vive. Le marito lo dona al sposa, le filios lo dona al genitores.

Ille parlava como un angelo. Ille laudava iste habitudes e diceva que on deberea introducir un cosa simile anque in nostre pais, ille per exemplo esseva disponibile a dar le bon exemplo donante un belle feretro de quercu al tombola de beneficentia que debeva esser effectuate le septimana veniente. Ille esseva disponibile anque a dar un parve feretro pro infantes gratuitamente omne tres feretros comprate. Le presentes se reguardava preoccupate le un le altere, pois illes contava le biras que ille habeva bibite e al fin le organisator del tombola le diceva que ille acceptava solo objectos que pesava non plus que un kilo.

Grandemente displacite, ille retornava a casa e durante le nocte ille preparava iste manifesto, que ille pendeve detra le vitrina:

QUI COMPRA AB ME UN FERETRO, ILLE HABERA
GRATUITEMENTE
UN BELLE DRAPPO MORTUARI DE LINO.

QUI ORDINA UN FERETRO PRO INFANTES,
HABERA
UN INTEGRO SERIE DE BELLE
PORTRAITES IMPRIMITE DE SANCTOS
A MITTER IN LE FERETRO.

IN LE ORDINATIONES CUMULATIVE, LE DECIME
FERETRO NON DEBE ESSER PAGATE
LE FERETROS QUE NON SATISFACE PLENMENTE
POTERA ESSER CAMBIATE.

«Si anque isto non essera utile, io non sape plus cosa facer» ille se diceva con grande sperantia. Ma illo non esseva utile. Ille habeva le hallucinationes, a ille il sembrava que le campanas sonava a morte... Ille se precipitava a demandar e retornava deludite.

Pois il eveniva que ille diceva a totes que ille habeva un fratre medico in le marina, actualmente in India ubi il habeva le peste, e que ille le habeva scribite retornar presto.

Al taverna le senior Lindigr diceva que ille hiberno le genitores debeva lassar a pedes nude le pueros pro facer les accostumar al incommoditates.

E improvisamente su visage se illuminava. Un citatano del pais habeva habite un colpo de fusil in le ventre dum ille chassava, e on diceva que ille non haberea supervivite. Le senior Lindigr se fricava le manos e diceva que ille haberea fornite un feretro nunquam vidite antea a Dolní Opatovice.

Anque iste sperantia esseva van. Le malade esseva portate al hospital de Praga e le senior Lindigr curreva detra le carro critante desperate: «Que vos non le porta a Praga, io facera vos le cinquanta per cento de sconto!». Su timores se averava. Su sperantia esseva sepelite a Praga.

Pois il eveniva que qualcuno un nocte colpava al capite le medico provincial, venite a vaccinar le pueros del schola. On faceva le hypothese que le colpator habeva essite le senior Lindigr. Contemporaneamente, al prefectura il arrivava un littera anonyme in le qual on peteva que le imperial regal prefectura provincial prohibiva al medicos curar le malades.

Isto eveniva un martedi. Mercuridi, le brigadero qui investigava super le aggression al medico provincial trovava le senior Lindigr pendite a un uncino del porta de casa. Insolitamente, le expression de su visage esseva allegre, lo que on explicava per le scripto trovate sub le cadavere:

«Comocunque io vende un feretro!»

Subsequentemente il esseva discoperite que super su scriptorio jaceva un littera non finite, per le qual ille voleva ordinar al instituto de bacteriologia de Vienna vinti parve tubos con le germines del typho petechial. Ille esseva vermente un commerciante interpendente.